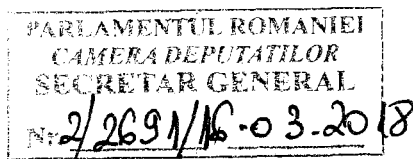

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Dep. Legislativ
Dis. p. leg. lucr. pleu
Nr. 2391/ 15. MAR. 2018

**Către: Doamna Silvia-Claudia MIHALCEA,
Secretarul general al Camerei Deputaților**

**Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința
Guvernului din data de 07 martie 2018**

Stimată doamnă secretar general,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă intitulată Legea Academiei Române*, inițiată de doamna senator PSD Ecaterina Andronescu împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, ALDE (**Plx. 581/2017**);

2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011*, inițiată de domnul deputat PMP Doru Petrișor Coliu împreună cu un grup de parlamentari PMP, PNL, ALDE (**Plx. 580/2017**);

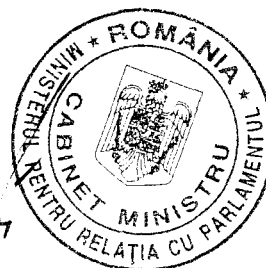
3. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor*, inițiată de domnul deputat PSD Cătălin Marian Rădulescu împreună cu un grup de deputați PSD (**Plx. 598/2017**);

4. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002*, inițiată de domnul deputat PMP Marius Pașcan și un grup de parlamentari PMP (**Plx. 465/2017**);

5. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative, în vederea transpunerii unor acte juridice ale Uniunii Europene în domeniul protecției mediului*, inițiat de Guvernul României și transmis spre dezbateră și adoptare Parlamentului cu nr. E169/2015 (**L. 388/2017, Plx. 825/2015**).

Cu stimă,

Viorel ILIE

Ministrul pentru Relația cu Parlamentul

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

177
0503 2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Legea Academiei Române*, inițiată de doamna senator PSD Ecaterina Andronescu împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, ALDE (Plx. 581/2017).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea unui nou cadru legal privind organizarea și funcționarea Academiei Române, propunându-se, în principal, următoarele:

- redefinirea rolului, misiunilor și obiectivelor Academiei Române;
- dezvoltarea, la solicitarea autorităților competente ale statului sau din proprie inițiativă, a unor programe de cercetare de interes național, cu finanțare de la bugetul de stat;
- desfășurarea de către unitățile de cercetare ale Academiei Române a unor activități economice;
- scutirea de taxe și impozite;
- restituirea, în patrimoniul Academiei Române, a bunurilor mobile și imobile de care această instituție a fost deposedată în mod abuziv, cu sau fără titlu, și care nu au fost restituite până în prezent, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul procedurilor prevăzute în legi speciale, prin constituirea unei comisii guvernamentale alcătuite din reprezentanți ai Secretariatului General

al Guvernului, Ministerului Finanțelor Publice, Autorității Naționale de Restituire a Proprietăților, Ministerului Justiției și ai Academiei Române;

- stabilirea unui nou cuantum al indemnizațiilor lunare brute acordate membrilor titulari ai Academiei Române, membrilor corespondenți și membrilor de onoare cu domiciliul în țară ai acestei instituții;

- stabilirea unei noi modalități de salarizare a personalului din rețeaua proprie de institute și centre de cercetare științifică a Academiei Române, precum și a personalului din aparatul de lucru propriu al Academiei Române;

- majorarea numărului maxim de posturi pentru aparatul propriu al Academiei Române de la 126 la 176.

II. Observații și propuneri

1. La **art. 1 alin. (4)** din inițiativa legislativă se prevede că „*Academia Română este instituție autonomă de interes național, cu personalitate juridică de drept public, independentă în organizarea sa, care își desfășoară activitatea în interesul Națiunii Române*”, iar la **art. 8 alin. (1)** se precizează că finanțarea activității Academiei Române și a unităților din subordine se asigură de la bugetul de stat, precum și din proiecte câștigate în competiții Cercetare - Dezvoltare - Inovare și la **art. 8 alin. (3)** se menționează că veniturile realizate trebuie reinvestite pentru finanțarea activităților principale ale unității care le-a obținut.

Totodată, potrivit prevederilor art. 1 alin. (7) și alin. (9) din propunerea legislativă, Academia Română beneficiază de sprijinul financiar al statului și folosește fundațiile proprii în calitate de fondator unic.

În situația în care se dorește ca statutul Academiei Române și al unităților subordonate să fie cel de instituție publică, menționăm că, potrivit prevederilor art. 62 din *Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare*, „*finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale instituțiilor publice se asigură astfel:*

a) *integral din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;*

b) *din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;*

c) *integral, din veniturile proprii*”.

De asemenea, instituțiile publice finanțate integral de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz, varsă integral veniturile realizate la bugetul din care sunt finanțate.

Totodată, la art. 67 din *Legea nr. 500/2002* se prevede că „*Guvernul poate aproba înființarea de activități finanțate integral din venituri proprii pe lângă unele instituții publice (...) stabilind totodată domeniul de activitate,*

sistemul de organizare și funcționare a acestor activități, categoriile de venituri și natura cheltuielilor”.

Având în vedere cele menționate mai sus, era necesar să se precizeze clar statutul juridic și categoria în care se încadrează Academia Română și unitățile din subordine (modul de finanțare a acestora), potrivit *Legii nr. 500/2002*.

2. Referitor la prevederile **art. 1 alin. (8)** din inițiativa legislativă, potrivit căreia „*Academia Română beneficiază de scutirea de impozite, precum și de alte facilități stabilite de lege*”, precizăm că potrivit prevederilor art. 13 alin. (2) lit. c) din *Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, Academia Română, precum și fundațiile înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepția activităților economice desfășurate de acestea, sunt scutite de la plata impozitului pe profit.

De asemenea, potrivit art. 456 alin. (1) lit. m) și art. 464 alin. (1) lit. p) din *Legea nr.227/2015*, nu se datorează impozit/taxă pe clădiri și impozit/taxă pe teren pentru clădirile și terenurile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepția încăperilor și terenurilor care sunt folosite pentru activități economice.

Semnalăm că din textul inițiativei legislative nu se înțelege ce operațiuni sunt scutite de TVA. Precizăm că era necesar să se menționeze cu claritate care sunt operațiunile propuse a face obiectul scutirii de TVA, în vederea evaluării compatibilității cu acquis-ul comunitar. În acest context, menționăm că introducerea unor măsuri care presupun o încălcare a acquis-ul comunitar ar putea genera declanșarea procedurii de infrigement. Începând cu data de 1 ianuarie 2007, data aderării la Uniunea Europeană, România are obligația de a respecta acquis-ul comunitar care, în domeniul TVA, este reprezentat în principal de *Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (Directiva TVA)*. Scutirile de la plata TVA permise de Directivă au fost transpuse în legislația națională la art. 292-296 din *Legea nr. 227/2015*. Aplicarea altor scutiri de TVA decât cele permise de Directivă ar avea ca rezultat diminuarea nepermisă a taxei colectate în România din care un procent reprezintă venit al Uniunii Europene.

Precizăm că, din punct de vedere al impozitelor directe, regimul fiscal propus la art.1 alin. (8) și (9) din inițiativa legislativă contravine reglementărilor în vigoare.

Menționăm că nu considerăm oportună implementarea unor prevederi de natură fiscală în legislația specifică, având în vedere prevederile art. 16 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru*

elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative, în vederea evitării paralelismelor legislative. Potrivit prevederilor aceluiași articol, pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere”.

Având în vedere cele de mai sus, apreciem că era necesar ca dispozițiile art. 1 alin. (8) din inițiativa legislativă să menționeze expres impozitele vizate.

3. Referitor la dispozițiile **art. 1 alin. (9) lit. b)** din inițiativa legislativă, în cuprinsul căroră se folosește sintagma „și altele”, referitor la unitățile care sunt coordonate și controlate de Academia Română, considerăm că era necesară precizarea clară a acestor unități.

4. Cu privire la dispozițiile **art. 7 lit. g)** din inițiativa legislativă, considerăm că nu se mai justifică acordarea de burse pentru perfecționare, întrucât la **lit. e)** a aceluiași articol se menționează că Academia Română organizează cursuri de calificare profesională superioară.

5. În ceea ce privește dispozițiile **art. 7 lit. k)** din inițiativa legislativă, potrivit căroră Academia Română „*elaborează proiecte de acte normative din domeniul său de activitate, care se supun spre însușire și aprobare Guvernului*”, precizăm că Academia Română nu face parte din aparatul guvernamental, astfel încât era necesar ca textul inițiativei legislative să cuprindă instituția prin intermediul căreia se va exercita această atribuție la nivelul Guvernului.

6. Propunem reformularea **art. 8 alin. (3)**, astfel:

„Art. 8 – (3) În Academia Română se desfășoară, în principal, următoarele tipuri de activități, în condițiile legii: Cercetare-Dezvoltare-Inovare, realizate independent sau în colaborare, pentru extinderea și mai buna înțelegere a cunoștințelor, activități educaționale în vederea perfecționării resurselor umane, realizate în colaborare cu Ministerul Educației Naționale și/sau instituțiile de învățământ superior (...).”

7. Referitor la **art. 10 alin. (1)** din inițiativa legislativă, considerăm eronată menționarea Comitetului editorial al revistei „Academica” ca unitate în subordinea Academiei Române.

8. Cu privire la dispozițiile **art. 11 alin. (2)** din inițiativa legislativă, semnalăm că, începând cu data de 1 iulie 2017, salarizarea personalului din

sectorul bugetar este reglementată de *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare*. Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din legea anterior menționată, de la data intrării în vigoare a acesteia, drepturile salariale ale personalului bugetar „sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege”.

Considerăm că modificarea nivelului de salarizare pentru personalul de cercetare din rețeaua proprie de institute și centre de cercetare științifică constituie o derogare de la *Legea-cadru nr. 153/2017* și o măsură discriminatorie în raport cu celelalte categorii de personal din sectorul bugetar și poate conduce la solicitări similare din partea acestora.

9. Apreciem că nu se justifică prevederile **art. 21 alin. (2)** din inițiativa legislativă, având în vedere că salarizarea personalului din aparatul de lucru propriu al Academiei Române este deja reglementată la nivelul ministerelor, prin prevederile *Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările ulterioare*.

Precizăm că acordarea de majorări ale indemnizațiilor, salariilor, precum și aprobarea celor 50 de posturi propuse suplimentar prin inițiativa legislativă generează impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetului de stat, care nu este prezentat și cuantificat în *Expunerea de motive* și pentru care trebuie identificate sursele de acoperire.

În acest sens, menționăm că, potrivit prevederilor *Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare* și ale *Legii responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările ulterioare*, în situația inițierii unor măsuri care conduc la majorarea cheltuielilor bugetare, este necesar să fie prezentat atât impactul determinat de aplicarea acestor măsuri asupra veniturilor și cheltuielilor bugetare, cât și măsurile propuse în vederea compensării majorării cheltuielilor bugetare, astfel încât să nu fie afectat deficitul bugetar.

10. Referitor la divizarea patrimoniului Academiei Române în patrimoniul de afectare, prevăzută la **art. 24** din propunerea legislativă, considerăm că aceasta se poate realiza potrivit prevederilor art. 31 alin. (2) din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, numai în măsura în care în inițiativa legislativă sunt prevăzute cazurile și condițiile concrete în care aceasta este posibilă și numai cu privire la bunurile aflate în proprietatea privată a Academiei Române, și care nu aparțin statului român. Formularea vagă și mult prea generală a textului art. 24 din inițiativa legislativă, raportată la diversele categorii de bunuri care pot alcătui patrimoniul Academiei Române, și, în special, la acele bunuri aflate în domeniul public al statului, poate da naștere unor confuzii și aplicări eronate în practică, atrăgând și vicierea normelor în discuție, prin nerespectarea dispozițiilor constituționale și legale referitoare la

inalienabilitatea bunurilor proprietate publică a statului. De altfel, pentru o bună administrare, gestionare și evidențiere a bunurilor aparținând domeniului public al statului, recomandăm inserarea unor norme clarificatoare care să reflecte în mod exact tipurile de bunuri care alcătuiesc patrimoniul Academiei Române.

11. Adoptarea soluției propuse la **art. 26** din inițiativa legislativă, prin care se stabilește, practic, o repunere în termenele prevăzute de *Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și de legile din domeniul fondului funciar, în care orice persoană fizică sau juridică română, deposedată în mod abuziv, a avut posibilitatea de a solicita retrocedarea bunurilor preluate de statul comunist, ar însemna o discriminare față de celelalte persoane, care ar putea fi beneficiare ale legilor din domeniul restituirii proprietăților preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist și nu ar conduce decât la încălcarea principiului prevăzut la art. 16 din *Constituția României, republicată*, respectiv „Egalitatea în drepturi”, potrivit căruia „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Nimeni nu este mai presus de lege”.

Adoptarea măsurii, astfel cum a fost propusă de inițiatori, nu face decât să repună în termen o singură entitate, respectiv Academia Română, să primească bunurile de care aceasta a fost deposedată în mod abuziv și pentru care nu a formulat cereri în termenele prevăzute de legile speciale.

De asemenea, evidențiem faptul că dispozițiile art. 4 alin. (2) din *Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române, republicată, cu modificările ulterioare*, în vigoare la acest moment, stabilesc faptul că „Se restituie, în condițiile legii, în patrimoniul Academiei Române, bunurile mobile și imobile de care aceasta a fost deposedată în mod abuziv, cu sau fără titlu”. Prin folosirea sintagmei „în condițiile legii”, în mod cert, legiuitorul român a înțeles să facă trimitere la legislația din domeniul restituirii proprietății, aplicabilă tuturor subiecților de drept, fără a crea discriminări sau tratamente preferențiale. Or, din această perspectivă, constatăm că îndepărtarea de la soluția adoptată încă din anul 2001 va crea un regim diferențiat între Academia Română și celelalte persoane fizice sau juridice, beneficiare ale legilor din domeniul restituirii proprietății.

12. Modalitatea de evaluare pentru bunurile pentru care se acordă măsuri reparatorii prin echivalent, prevăzută la **art. 26 alin. (3)**, contravine dispozițiilor *Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și*

completările ulterioare, prin care a fost stabilită o unică procedură de evaluare a bunurilor imobile pentru care se acordă despăgubiri.

Inițiatorii propun ca evaluarea bunurilor să se facă potrivit standardelor internaționale de evaluare, însă *Legea nr. 165/2013*, la art. 21 alin. (6) prevede că *„Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 (...)”*.

Menționăm că, analizând prevederile art. 21, Curtea Constituțională a constatat că aceasta *„este modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013”*.

Mai mult, prin *Decizia nr. 618/2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România*, Curtea Constituțională a statuat că *„legiuitorul a urmărit ca, prin noul act normativ, să introducă un sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, astfel încât atât imobilele din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile, cât și imobilele ce fac obiectul cererilor de restituire nesoluționate să fie evaluate prin raportare la același sistem, respectiv prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi”*.

De asemenea, așa cum s-a arătat prin *Decizia Curții Constituționale nr. 269/2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 7 alin. (1), art. 11 alin. (1) și (2), art. 16, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (6) și (8), art. 31 alin. (5), art. 34 alin. (1), art. 35 alin. (2) și art. 50 lit. b) teza întâi din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România*, legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile cuvenite în urma abuzurilor regimului comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general al societății.

Așadar, inclusiv din această perspectivă, soluția propusă la art. 26 alin. (3) din inițiativa legislativă nu numai că este contrară cadrului general din domeniul restituirii proprietății, prin care a fost stabilită o unică modalitate de evaluare a imobilelor care nu mai pot fi restituite în natură, dar creează, în mod evident, un tratament diferențiat, discriminatoriu, între Academia Română și ceilalți beneficiari ai legilor reparatorii.

În acest context, mai menționăm că, în urma controalelor efectuate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, Curtea de Conturi a României a constatat că modalitatea de evaluare potrivit standardelor internaționale de evaluare, care a fost aplicată anterior, în condițiile *Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare*, a generat multe situații în care fie unele bunuri imobile similare au fost evaluate diferit, fie au fost stabilite despăgubiri mult mai mari decât valoarea reală, de piață, a acestora.

Tocmai de aceea, prin reglementarea procedurii de evaluare prin aplicarea grilei notariale s-a urmărit eliminarea situațiilor în care existau diferențe uriașe între valorile stabilite în rapoartele de evaluare întocmite de experți evaluatori, în situații identice sau similare, având drept principal scop implementarea unei modalități unitare de evaluare, prin care să nu se mai creeze discriminare între persoanele îndreptățite potrivit legii și, totodată, evitarea situațiilor în care statul român a plătit evaluări cu mult mai mari decât valoarea de piață a imobilelor evaluate.

13. Menționăm că soluția propusă de inițiatori la **art. 27** din inițiativa legislativă intră în contradicție cu dispozițiile prevăzute în *Legea nr. 165/2013* și, respectiv, în *Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare*.

Legea nr. 165/2013 constituie cadrul legal în care funcționează Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, entitate constituită în baza acestei legi în scopul finalizării procedurilor de retrocedare începute în temeiul *Legii nr. 10/2001* ori legilor din domeniul fondului funciar.

Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților asigură, prin personalul acesteia, secretariatul Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor. Practic, Autoritatea, prin personalul acesteia, exercită atribuții de verificare și control cu privire la modul în care au fost soluționate dosarele de retrocedare de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, iar în urma verificării propune o soluție de validare sau invalidare a deciziilor date. Această procedură se finalizează cu emiterea deciziei de validare sau de invalidare de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

Având în vedere cadrul legal în materie, apreciem că instituirea unui nou organism care să funcționeze paralel celor prevăzute de legile care au ca obiect restituirea proprietăților nu se justifică în condițiile în care legislația actuală permite restituirea bunurilor care au aparținut Academiei Române.

14. Cu privire la **art. 28 alin. (1)** din inițiativa legislativă, menționăm că, potrivit prevederilor legilor fondului funciar, trecerea efectivă a

terenurilor forestiere din proprietatea publică a statului în alte forme de proprietate se face prin încheierea procesului verbal de punere în posesie. Ulterior, în baza acestui proces-verbal se eliberează titlul de proprietate. Validarea cererilor reprezintă o etapă intermediară, motiv pentru care apreciem că acțiunea de comasare a terenurilor forestiere retrocedate către Academia Română, invocată în cuprinsul inițiativei legislative, pe amplasamente convenite cu Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, nu poate fi făcută doar în baza cererilor validate.

Referitor la comasarea terenurilor forestiere retrocedate către Academia Română, întrucât terenurile forestiere au valori diferite, în funcție de zona geografică, structura arboretelor, accesibilitate etc., considerăm că o asemenea acțiune ar trebui să se desfășoare în baza unei metodologii elaborate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

15. Referitor la prevederile **art. 28 alin. (2)** din inițiativa legislativă, semnalăm o inadvertență la teza finală, unde se propune ca perioada de referință în interiorul căreia se consideră că au fost efectuate preluări abuzive să conțină și intervalul 1 ianuarie 1990-14 decembrie 2004.

Precizăm că după căderea comunismului (22 decembrie 1989), statul român a intrat în rândul statelor democratice, de drept, în care proprietatea privată este ocrotită și respectată.

Mai mult, în decembrie 1991 a intrat în vigoare Constituția României, care la art. 1 alin. (3) stabilește că „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate*”.

În acest context, semnalăm că soluția propusă la art. 28 alin. (2) teza finală intră în contradicție cu forma de organizare a statului român după anul 1990.

16. Cu privire la **art. 30 alin. (1)** din inițiativa legislativă, prin care se propune administrarea terenurilor forestiere aflate în proprietatea Academiei Române prin „*Fundația Patrimoniu*”, semnalăm că potrivit dispozițiilor *Legii nr. 46/2008-Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare*, administrarea terenurilor se face prin ocoale silvice, astfel încât propunerea inițiatorilor nu poate fi susținută, motiv pentru care propunem eliminarea acestei dispoziții.

17. Semnalăm că, potrivit exigențelor de tehnică legislativă stabilite de art. 26 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările*

ulterioare, instituirea unor dispoziții tranzitorii este necesară în ipoteza în care „prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări”.

În cuprinsul propunerii legislative nu sunt prevăzute dispoziții tranzitorii cu privire la mandatele în curs ale președintelui, vicepreședinților și secretarului general al Academiei Române. Apreciem că este necesar să se analizeze pentru fiecare situație juridică pendinte necesitatea introducerii unor dispoziții tranzitorii.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat **Nicolae-Liviu DRAGNEA**

Președintele Camerei Deputaților